

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 6 năm 2016

Số 293

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Quý người quý mình là sao ?
2. Thừa tiếp ánh sáng bên trên là phải thừa tiếp làm sao ?
3. Trí tuệ nằm ở đâu ?
4. Tâm điển tiến bước thì phải tiến làm sao ?
5. Muốn chung vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ?
6. Muốn làm phước thì phải làm cách nào mới đúng ?
7. Muốn có tâm tình sáng suốt thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 15/08/98 6 : 00 AM 1) Hỏi: <i>Quý người quý mình là sao ?</i> Đáp: Thừa quý yêu người tức là quý yêu chính mình, những gì mình không thích không nên gieo rắc trong tâm hồn người khác, cần tu sửa để ảnh hưởng người kế tiếp là tốt. Kệ : Thương yêu xây dựng trí tâm vừa Giải khổ mình tâm chẳng khóc mưa Cứu độ chính mình tâm dứt khoát Chẳng còn mê chấp chẳng mây mưa.	Atlantic city, 16/08/98 6 : 00 AM 2) Hỏi: <i>Thừa tiếp ánh sáng bên trên là phải thừa tiếp làm sao ?</i> Đáp: Thừa thừa tiếp ánh sáng bề trên là hiệp khí cùng Trời Phật, tự khai triển tâm từ bi, người hung trở nên hiền, không tranh không chấp một lòng tự tu. Kệ : Khai minh tự sáng chẳng mê mù Lý đạo thâm sâu tự tiến tu Mê chấp không còn tâm đạt pháp Dày công tu luyện chẳng khờ ngu.
Atlantic city, 17/08/98 2 : 20 AM 3) Hỏi: <i>Trí tuệ nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa trí tuệ xuất phát từ trung tim giữa trán, sự cảm giác lớn rộng và thanh nhẹ. Kệ : Nhắm mắt cảm mê tự xuất ra Chiều sâu tâm đạo tự phân hòa Trong không mà có đường sâu rộng Nhắm mắt nhìn Trời thấu triệt a.	Montréal, 18/08/98 4 : 50 AM 4) Hỏi: <i>Tâm diễn tiến bước thì phải tiến làm sao ?</i> Đáp: Thừa tâm diễn tiến bước thì tự cảm thức rõ ràng ngay trung tim bộ đầu, tự cảm thức một luồng diễn thanh nhẹ, được hút nhẹ thăng hoa rõ ràng, nhắm mắt càng rút mạnh, và phát triển lớn rộng, an vui và vô quá ngại. Kệ : Hồn nhiên chẳng có tranh giành của Trí tuệ phân minh chẳng thiệt thua Tự đạt thanh cao trong ý chí Thanh bản trong sạch tự mình vui.
Atlantic city, 19/08/98 5 : 00 AM 5) Hỏi: <i>Muốn chung vui trong thanh tịnh thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn chung vui trong thanh tịnh thì phải đồng hành chung một pháp, tự khai triển đến thanh tịnh và an vui. Kệ : Thành tâm tu luyện rõ tâm huyền Thức giác minh tâm tự tiến xuyên Quý tướng chung hành về một mối Trời cao thanh tịnh thật là yên.	Montréal, 20/08/98 3 : 00 AM 6) Hỏi: <i>Muốn làm phước thì phải làm cách nào mới đúng ?</i> Đáp: Thừa muốn làm phước thì phải thật tâm tu sửa trước hết nhiên hậu mới thấy rõ và thật tâm phục-vụ trong hành trình chung tiến. Kệ : Giải quyết chơn tâm tránh lụy phiền Thật tâm phục-vụ tự giao duyên Giúp người không tiếc từ bi độ Chiều cổ không ngừng khắp các miền.
Montréal, 21/08/98 1 : 20 AM 7) Hỏi: <i>Muốn có tâm tình sáng suốt thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn đạt tới tâm tình sáng suốt thì phải giải nghiệp tâm, dứt khoát buông bỏ, nhiên hậu mới được sáng suốt và thanh tịnh, diễn tâm xuất phát đi lên mới có cơ hội hòa cảm với hư không vô biên giới mà tiến hóa, hồn sáng suốt xác yên ổn. Kệ : Trí ý phân minh rõ lý tồn Cơ Trời sẵn có thức chơn hồn Niềm tin không dối nay thông hiểu Quý mến Trời cao tự giữ hồn.	

MẪU ÁI 9

“Duyên lành thiên địa hợp hòa
Điểm thanh cùng trước chung nhà trở xoay
Thương con theo dõi hằng ngày
Mẹ con chung điểm cùng thay đổi chiều.”

Con người càng ngày càng khôn lớn, thì sự thay đổi sẽ tiến theo chiều hướng hoạt bát và linh động, ứng phó bất cứ một sự việc gì đã và đang xảy đến.

“Văn minh xoay chuyển lập nên
Điểm thông vạn nẻo vĩnh bền tiến thẳng
Tuy rằng tại thế cơ cần
Tâm me vẫn vượt khỏi tầng khổ đau.”

Ngoài sự thương yêu của bản thể thì lại có tình thương của phần hồn, nội ngoại tương ứng mới xây dựng được một đà tiến trên lối thoát chung. Người mẹ lúc nào cũng phải sáng suốt, kiên nhẫn để tìm hiểu nguyên do của sự việc, ngoài sự thương yêu còn phải đảm đương và xây dựng.

“Tiến chung đà tiến vui mừng
Từ bi hỷ xả mở từng giao duyên
Mẹ không nuôi hận chẳng phiền
Thân con tình mẹ diệu huyền chuyển xoay.”

Sự ước nguyện luôn luôn nung nấu trong tâm hồn của người mẹ, lần theo bất cứ sự biến chuyển nào đã và đang đưa đến trên đường đời giữa mẹ và con.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 3/1/1971)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

ĐO ĐIỂN

(Khai mở Trục Giác Tâm Linh cấp 1)

Vào khoảng năm 1990-1991, tức sau một quá trình tu thiền theo Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (PLVVKHHBPP) độ 10 năm trời, có một hôm trong khi cùng ngồi tại quán cà phê với một bạn đạo, vừa uống nước vừa bàn luận chuyện tu tập, tôi bỗng phát hiện một luồng điện lạ chuyển xoáy trong cơ thể mình, ở một điểm mà tôi không hề có ý tập trung (*chóp mũi*). Tôi thắc mắc, lấy làm lạ bèn hỏi người bạn đang ngồi đối diện với mình và được biết đó là tần số điện trong cơ thể bạn ấy (*đang trụ ở chóp mũi*). À, thì ra đó là sự cảm của bản thể tôi đối với luồng điện của người đối diện. Điều mới phát hiện này, sau đó đã được tôi lưu ý kiểm nghiệm qua các bạn khác, đã xác định cảm nhận của tôi là chính xác. Và cũng từ đó về sau, mỗi khi gặp ai tôi cũng tò mò đo xem điện của người ấy trụ ở chỗ nào, cao hay thấp (*theo vị trí trên bộ đầu, mở ác, trước trán, sống mũi v.v...*), thanh hay浊 (*nóng là浊, mát mẻ là thanh*), mạnh hay yếu (*lực rút, xoáy mạnh hay yếu*). sự cảm nhận của tôi theo thời gian nhờ vậy cũng thêm rõ ràng và chính xác hơn.

Thế rồi dần dần tôi bị kẹt vào 2 trạng thái sau:

1. Cứ ham hưởng ngoại đề đo điện của người khác xem họ thuộc loại gì, trình độ nào, để rồi từ đó sinh tâm phân biệt, ưa ghét, trọng khinh, rồi đi đến chấp nê, đổ kỵ, ty hiềm v.v...
2. Cảm thấy tự hào, hãnh diện về khả năng nhạy cảm, biết được trình độ điện của đối phương, làm cho một số người phải nể phục, ca ngợi, rồi từ từ tôi phát sinh ra một chứng bệnh như nhiều bạn đạo khi có chút công năng tu chứng vẫn thường mắc phải đó là bệnh “làm thầy”!

Câu chuyện ần chứng này của tôi kéo dài, cho đến một hôm (*độ chừng nửa năm sau*) khi tôi đến học đạo cùng Chú Sáu Lung và khoe với Chú sự cao siêu của tôi qua cảm nhận điện, thì được Chú khuyên : “Thôi bỏ đi, đừng có thấy nữa! Đó là ma thấy nghe con!”.

Ý Trời! Minh do siêng năng, cực khổ tu tập bấy lâu nay mới được ần chứng xin như vậy mà sao ông già này lại nói kỳ cục như thế cả? Tôi ầm ức tự nghĩ

thầm và hỏi tới: “Thưa Chú, sao lại là ma thấy?”. Như thấy được ý nghĩ của tôi, Chú mỉm cười và đáp: “Nếu con cứ mê, chạy theo những thấy nghe ở trong bản thể của mình, sớm muộn gì con ma nó cũng sẽ nương vào đó dẫn dụ con, trợ diễn để cho con thấy ngày càng siêu hơn nữa, và cuối cùng con sẽ bị nó dẫn lạc mà không hay.” Trời, không ngờ chuyện đơn giản như vậy mà lại cũng trở nên nghiêm trọng và nguy hiểm đến thế sao? Thật là đáng sợ! Nếu không nhờ có Chú Sáu nhắc nhở, có lẽ tôi sẽ còn dẫn sâu vào đó thiệt, để rồi tới một ngày đẹp trời ắt tôi sẽ... “xuất sư” mất thôi!?

Bởi vậy mới thấy thật kém phước và khá nguy hiểm cho những ai tu hành mà không được gần Thầy, gần các huynh trưởng đi trước (*hoặc tự ý bề quan tòa cẳng*), để không có được sự đóng góp xây dựng, chỉnh đốn kịp thời những sai trái, mê lầm đáng tiếc của mình. Chú Sáu còn nhấn mạnh thêm: “Tu Thiền Vô Vi của chúng ta, con chỉ nên chú ý vào một điểm chính là trên đỉnh đầu, tức Hà-đào-thành, mà thôi, và từ đó phát triển đi lên nữa, lên mãi. Ngoài ra, con không nên để ý đến bất cứ nơi nào khác trong bản thể, vì ở những tầng giới đó con ma nó có thể hộ nhập bất cứ lúc nào.”

Bây giờ thì tôi đã quá rõ tại sao chuyện cảm nhận của tôi mà Chú Sáu lại bảo là ma thấy. Thật đáng sợ thay! Hèn chi Ông Tám có dạy: “Sai một li đi một dặm” là phải. Thế là từ hôm đó, tôi đành từ giã cái thấy “đo điện cao siêu” của mình. Và đó cũng là một trong số những kinh nghiệm vô cùng quý báu đối với riêng tôi trên đường tu luyện theo PLVVKHHBPP.

Giờ tôi xin tạm dừng câu chuyện của mình lại tại đây, xin hẹn lại một dịp khác được tái ngộ và chia sẻ cùng các huynh đệ khắp nơi nơi.

Trước khi bước vào công phu thiền định để đón tiếp Âm Dương khí trong lành của Trời Đất, và Thanh Điện thanh nhẹ của Bề Trên Vô Vi, tôi xin chân thành kính chúc chư Huynh Đệ Tỷ Muội đồng đạo sẽ tiếp đón những ngày Tết Vô Vi của năm nay trong an lành, thanh tịnh và tinh tấn tu hành để vun bồi tâm linh của mình ngày thêm tốt đẹp thiện lành.

(Mai Chát, 24/05/2005)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

TP, ngày 28/11/1997

Thầy kính mến,

Đầu thư con xin chúc sức khỏe Thầy và bà Tám luôn được mạnh khỏe. Thưa Thầy, con đã nhận được thư hồi âm của Thầy, còn phù hiệu thì con chưa thấy, con rất cảm ơn Thầy.

Kính thưa Thầy, từ lúc con hành pháp cho đến nay, con làm pháp luân thì con phải bắt ấn tam muội. Còn nếu con không bắt ấn, thì con thờ không được. Thưa Thầy như vậy có sao không? Con nghe bạn đạo nói, nếu bắt ấn thì làm cho vía nó nặng, xin Thầy thương chỉ rõ cho con, em và anh con. Tu sao không thấy tiến bộ; về pháp thì con hiểu, nhưng mà sao con hành không tới, như vậy là sao? Xin Thầy giúp con giải rõ cho con hiểu. Thưa Thầy, con rất thương và nhớ Thầy nhiều nhiều, rất nhiều.

Hiện tại con đang thất nghiệp, mà chị con thì thiếu nợ ngân hàng, nếu không trả họ sẽ lấy nhà. Chị con rất tội, chồng chỉ chết sớm bỏ lại ba đứa con còn nhỏ. Chỉ vừa lo gia đình, vừa lo cho ba đứa con. Con thì không giúp được gì nên con rất buồn, con kính xin Thầy ban hồng ân điển cho con và gia đình chị con lời giảng quý báu của Thầy thật nhiều.

Con cảm ơn Thầy, con xin dừng bút. Con và anh con rất nhớ Thầy.

Con, TBK

Anh con : T

Chị con : TS

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 13/1/1998

BK con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 28/11/97 được biết con vẫn bình an tu tiến về hành pháp. Bắt ấn tam muội thờ được là tốt, cần nguyên khí của Trời Đất khai sáng tâm thức chính mình. Tu lâu cảm thấy không phát triển là vì duyên nghiệp từ tiền kiếp đến bây giờ phủ đầy tâm thức. Cần niệm Phật

để giải nghiệp tâm. Thành kính hướng tâm về Đấng A Di Đà Phật mà tu sửa thì dịp may sẽ được tái hồi. Vía nhẹ mới bắt ấn và hít thở được. Cần sự thành tâm thực hành chơn pháp thì mới giải được nghiệp duyên từ nhiều kiếp. Kiếp trước là nhân, kiếp này là quả. Kiếp trước không thành thật với chính mình, kiếp này phải mang lấy một tâm trạng bơ vơ và không giải quyết được. Cần gia trì tu tiến thì mới khôi phục được trận đồ tâm linh của chính con. Chồng con đều là nghiệp lực, bằng lòng nhin nhục tối đa thì mọi việc ở tương lai sẽ được tốt.

Thầy vẫn khỏe mạnh, đang trên đường phục vụ bạn đạo khi cần sự giải thích của Thầy. Con nên tự hiểu kiếp này con rất may mắn được xác thân vi diệu của Trời Đất ân ban. Toàn thân sống trong sự hình thành điển quang của Trời Đất, nguyên điển của Trời Đất đều là tự động, nhờ nguyên khí của Trời Đất mà sống, hướng theo đường tu tiến của Chư Phật mà hành. Phật là con người nặng trược, hành tới thanh nhẹ, phát triển tâm từ bi mà thành đạo. Hiện tại con đang sống với Trời Đất và Đạo, sẽ có cơ hội tái lập sự quân bình của chính con.

Chị con có nghiệp lực của chị con, chỉ có tu thì mới giải được nghiệp tâm, bằng không thì sẽ bị lôi cuốn tham lam của tình đời, mà mang lấy một tâm sự nan giải mà sanh bệnh từ trong gốc tham lam mà ra. Con nhớ Thầy thì con phải noi gương Thầy mà hành pháp. Thầy ra đây một thân một mình, quyết tâm thực hành chơn pháp để tự cứu. Ngày hôm nay con vẫn được tin vui của Thầy, đã có một số người đồng hành với Thầy ở khắp năm châu, sống trong định luật có có không không của tình đời đen bạc, mà dũng hành vẫn qua.

Tu là phải sửa tánh hư tật xấu, tham dâm, chứ không phải tu ý lại sự phù hộ của Trời Phật. Sửa thì mới thật sự tiến. Ý lại thì chỉ tạo nặng cho chính mình mà thôi. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

1979

THAM THIỀN NHẬP ĐỊNH

Tham thiền nhập định rõ kiếp căn
Hợp phần chuyển hóa giải cơ tầng
Điểm thanh không động tùy duyên tiến
Thân tạm bình tâm chẳng nhọc nhàn.

Nhọc nhàn là bởi bản khoản
Nếu không động loạn cơ tầng quang khai
Điểm thanh hòa hợp thiên đài
Bộ đầu biến mất hợp vai Ông Trời
Thông minh sáng suốt đời đời
Gọi là "Nhập Định" hiểu lời thở than
Kiếp căn nhiệm vụ rõ ràng
Giáng thẳng học hỏi cơ tầng quang khai
Lưỡng nghi hiệp nhứt phân hai
Học hoài không hết tiến hoài không ngưng
Điểm thanh sắp sẵn nhiều tầng
Tiến theo Thượng Đế mở lần tiến lên
Chuyên hành sẽ đạt sẽ nên
Đường đi trong động đặt nền Vô Vi
Bên trong chuyển giải thực thi
Thất tầng la vống chuyển ghi tiến lần
Học cho minh cảm cân phân
Đứng ngồi cũng vậy mở tầng tự đi
Biết mình là kẻ ngu si
Mới là tiến hóa thân thì mới an.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Hai Mươi Hai (tiếp theo)

CẦU PHÚC ĐỨC MỖI NHÀ LO NHÂN QUẢ

LUẬN BÁO ỪNG LÒNG NGƯỜI TẠO PHÚC HỌA

...

Phúc Thần: Hoan nghênh Tế Phạt tới thăm, tiếc rằng tiểu thần đón tiếp không được chu toàn xin rộng lòng tha thứ.

Tế Phạt: Không ngờ Trần... (*Phúc Thần*) còn thích hơi men.

Phúc Thần: Quả thật là xấu hổ, xấu hổ, bữa nay may mắn gặp được mấy bạn hiền tại đây, nên chỉ uống vài chén để vui vầy mà thôi, kính mời Tế Phạt ngồi... Còn thưa không rõ đại danh của vị được Tế Phạt dẫn đi theo?

Tế Phạt: Đó là thiên bút Thái Sinh thuộc Thánh Hiền Đường.

Phúc Thần: A thì ra người ngồi đàn cơ của Thánh Hiền Đường đã được kính phục từ lâu.

Tế Phạt: Phúc Thần vẫn được mạnh giỏi chứ? Bữa nay chúng tôi tới đây làm rộn, thật quả là áy náy vô cùng.

Phúc Thần: Thưa không phải vậy, được hân hạnh Tế Phạt tới thăm tôi rất lấy làm vinh dự.

Tế Phạt: Trần... (*Phúc Thần*), bữa nay chúng tôi tới đây là muốn tìm hiểu về những điều lành dữ của dân cư trong vùng, để làm tài liệu cho bộ sách trời Nhân Gian Du Ký là cuốn cuối cùng trong ba cuốn nói về ba cõi Thiên Địa Nhân, mong được Phúc Thần hướng dẫn chúng tôi đi dạo thăm quý vùng để biết rõ sự tình.

Phúc Thần: À thì ra nguyên nhân là như vậy, nhưng xin quý vị nghỉ chân một lát, sau đó tôi xin hướng dẫn đi coi xét mọi việc.

Tế Phạt: Việc công quá gấp, không thể trì hoãn.

Phúc Thần: Nếu vậy thì chúng ta phải đi ngay.
(*Tế Phạt và Thái Sinh cùng Phúc Thần đi tới khu dân cư*).

Phúc Thần: Tôi xin trình bày hoàn cảnh của gia đình này. Vợ chồng họ hòa hợp, con cái thông minh khỏe mạnh, chồng là giám đốc một công ty bán thực phẩm, nên phải điều hành mọi việc của công ty. Người vợ kiệp trước sống hiền lương, luôn luôn giúp đỡ kẻ nghèo khổ, do đó đã gây được nhân tốt cho kiếp này, hiện giờ lại đang tu theo pháp môn “Phật Giáo Tĩnh Thổ” (*Đất Phật yên lành*).

Thái Sinh: Phước huệ song tu quả là rất hay, đúng là tiêu chuẩn hạnh phúc gia đình.

Phúc Thần: Tiếp theo tôi xin giới thiệu một gia đình bình thường không thiện không ác, chẳng cần nghĩ ngợi nhiều về họ.

Thái Sinh: Hay lắm.

Phúc Thần: Gia đình thứ ba này vốn được phúc báo nhưng nữ chủ nhân từ nhỏ vốn sống cuộc đời xa hoa, không hề biết tiết kiệm là gì, khi lập gia đình, chồng đi làm ở nhà một mình buồn bã vì không có việc gì làm nên đã la cà hàng xóm láng giềng, ngồi lê đôi mách, khẩu đức không tu, tạo nhiều khẩu nghiệp, tiêu diệt phúc đức, đánh mất hòa khí trong gia đình, tương lai con cái sẽ bị ảnh hưởng, người vợ sẽ bị họa.

Vợ chồng của gia đình thứ tám này, kiếp trước oan nghiệp chưa giải, kiếp này vợ chồng gặp nhau, do đó gia đình xào xáo, trung bình mỗi ngày cãi lộn nhau đến ba lần, nguyên do đều tại người vợ trong gia đình này lòng dạ quá cay nghiệt, hẹp hòi gây đau khổ nhiều cho người thân.

Còn mấy gia đình phía trước không thiện không ác, chẳng cần lấy tài liệu, chúng ta hãy đi về hướng kia để phỏng vấn một số gia đình khác.

Thái Sinh: Vâng, song thưa có phiền lắm không.

Phúc Thần: Không sao, không sao. Cha mẹ trong gia đình này lúc trẻ bần hàn nhưng lại quyết chí nuôi nấng dạy dỗ đàn con nên người, bởi vậy các con hiện thời đều thành thân, gia đình êm ấm hòa thuận và sống rất hạnh phúc. *(Thổ Công còn chỉ một gia đình khác)*. Người chồng của gia đình này là một người tu đạo, hiện tại ăn chay trường, song còn người vợ vẫn chưa chịu tu, vì dễ tai nghe quá nhiều những lời dèm pha phá hoại đức tin, vả lại chính người vợ trí tuệ chưa đủ nên không phân biệt nổi phải quấy. Tương lai người chồng có thể tu tới quả vị thiên tiên, còn người vợ sẽ bị luân hồi quả báo.

Thái Sinh: Vị tu đạo đó có thường lễ vái Phúc Thần không?

Phúc Thần: Chăm lắm, mỗi lần đi qua miếu thờ, đều có vào thắp nhang khấn khứa.

Thái Sinh: Đó là đức tính của người tu đạo.

Phúc Thần: Có một số người đã tu đạo song vẫn coi thường tôi vì họ tự cho mình là cao, quá duy ngã độc tôn.

Thái Sinh: Cao tăng đắc đạo!

Phúc Thần: Nếu là người cao tăng hoặc người đức lớn qua đây, tôi có nhiệm vụ bảo vệ hộ tống ngay, song tiếc rằng họ chỉ là người có được chút đức mà đã tự cho mình đắc đạo nên mới như vậy.

Thái Sinh: Quả là người thông bác thì luôn luôn khiêm nhường, kẻ dốt nát lại thích tự cao tự đại.

(còn tiếp)

